

rulă acestorū felurite esecutări, in intervallū de optū dille, trecu peste 150.

Oprindu-ne aci cu descrierea faptelorū și marșului Turcilorū, revenimū la capitolulū despre fuga și marșulū lui Tudor, și in fine la catastrofa lui. Suntemū ênsē détori a recunnósce că in aceste momente critice, evenimentele aū fostū dispuse de Providința divinā in astū-felū de modū, că și poporulū și orașulū furā ocrotite, căci alt-felū, arū fi fostū supuse la celle mai dureróse încercări, decât in tr'a-devērū Tudor, care îngrijisse a se aprovisiona cu celle trebuincióse și a se fortifica pentru uā resistința mai îndelungatā, arū fi hotărātū să respingā pe Turci. Dér' Dumneđeulū Romāniei, care nicī uā datā nu 'și-a trasū mâna de asupra ei, întunecā, ca prin minune, mintea autorului unei asemenea catastrofe.